

Krajská prokuratúra Bratislava

Vajnorská 47, 812 56 Bratislava

Číslo konania: 2 Kv 17/18/1100-4

V Bratislave 14.novembra.2018

U z n e s e n i e

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava vo veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a iné takto

r o z h o d l a :

Podľa ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku

sť ažnosť

oznamovateľky

XXXXXXXXXX , narodenej XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, trvale bývajúcej v XXXXXXXX na XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, s adresou doručovania písomností XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

podanú proti uzneseniu vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite číslo konania SKIS-50/BKOK-V-2018 z 12. októbra 2018, ktorým bola postupom podľa ustanovenia § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietnutá vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a ďalšie vedená prakticky na tom skutkovom základe, že

---

Telefón	Fax	IČO	E-mail	Internet
02/20836111	02/44258266	00166 448	kpbratislava@genpro.gov.sk	www.genpro.gov.sk
			podatelna.kpBA@genpro.gov.sk	

príslušníci Policajného zboru, resp. iní verejní činitelia sa pričínili o to, že za ich aktívnej účasti alebo s ich vedomím bol 26. júla 2017 vládny špeciál použitý na únos vietnamského občana do zahraničia,

zamietam,

pretože nie je dôvodná.

O d ô v o d n e n i e :

Oznamovateľka XXXXXXXXXXXXXXXX 3. augusta 2018 ústne do zápisnice pred prokurátorkou Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky oznámila podľa nej spáchanie trestného činu, keďže ako reportérka sa pri výkone svojho povolania dozvedela informácie o tom, že vládny špeciál mal byť dňa 26.07.2017 použitý na únos vietnamského občana do zahraničia. Jej zdroje hovoria, že samotné rokovanie delegácie, ktoré sa uskutočnilo dňa 26.07.2017 bolo zvolané veľmi narýchlo. Dňa 25.07.2017 v utorok po 15.30 h telefonovali z úradu na ochranu ústavných činiteľov vodičom a pracovníkom, či sú ochotní ísť na druhý deň do práce kvôli tomu rokovaniu a až dňa 26.07.2017 sa o návšteve dozvedeli policajti na odbore osobnej a epizodickej ochrany. Dňa 26.07.2017 v čase 13.07 h priletel s členmi vietnamskej delegácie špeciál z Prahy na letisko do Bratislavy. Následne bola vietnamská delegácia policajnou kolónou prepravená k hotelu Bôrik. Z letiska odchádzali cca o 13.20 h a asi po 15 minútach prišli k hotelu Bôrik, kde ich na parkovisku čakal vtedajší minister vnútra XXXXXXXX, pričom si policajti, ktorí tam boli, všimli, že vraj bol nervózny, niekam telefonoval, kričal a hovoril o pase. V tom čase už bol v dodávke na Bôriku unesený a nachádzali sa tam aj tri pražské dodávky a jeden bėžový Lexus RS. Potom prebehlo stretnutie slovenskej strany s vietnamskou delegáciou. Počas stretnutia mali prísť za veliteľom policajnej kolóny Vietnamci, ktorí žiadali o zaradenie pražskej dodávky do kolóny, Čo odmietol. Potom volala ochranka do centrály, kde urobili ústretový krok a poslali policajnú dodávku, ktorej vodičom bol XXXXXXXXXXXXXXXX, malo sa na ňu čakať 10 až 15 minút. Po príchode XXXXXXXX s dodávkou na Bôrik mal povedať šéf protokolu MV SR XXXXX ochrankárom, aby dali uneseného do kolóny, že je to štátny záujem a XXXX o tom vie, dali mu dole putá a do dodávky nasadli ešte dvaja ľudia, pravdepodobne z Vietnamu, ktorí s ním boli v pražskej dodávke. Ochrankárom bolo povedané, že „chalan sa ožral, spadol zo schodov, treba s ním manipulovať tak, aby ho vietnamský minister nevidel“. Potom sa vietnamská kolóna presunula na letisko v Bratislave. Pri schodoch do lietadla stál jeden zo zástupcov šéfky pasového oddelenia. Policajti si všimli, že na letisko prišlo o jedno auto viac a videli aj, že uneseného ťahali po schodoch a držali ho pod pazuchami. Nevedeli, že by malo ísť o nejaký únos. Do lietadla nastupovali o 14.29 h. Pracovníkovi pasového oddelenia sa niečo nepozdávalo, nevie, či počet ľudí, chýbajúce doklady alebo to, že tí, čo pridržovali toho uneseného, nemali víza. Situáciu na letisku začal riešiť protokol, potom už všetko sedelo a o 14.50 h bolo lietadlo vo vzduchu. Na palube vládneho lietadla bol aj osobný

ochranca XXXXXXXXXXXXXXXXXX, ale v správe nemeckých vyšetrovateľov, ktorí má k dispozícii sa uvádza, že tam žiadny Slovák nebol. Kapitán lietadla mal nariadiť letuškám odobrať všetky mobilné telefóny. Týždeň na to mal pán XXXXX vraj odletieť do Vietnamu aj s rodinou. Niekedy v auguste 2017 prišlo z Nemecka prvé dožiadanie, vtedy sa uskutočnilo niekoľkohodinové stretnutie XXXXXXXXXXXXXXXXXX a zástupcu riaditeľa dopravnej ochrany, na ktorom mali hovoriť o vzniknutej situácii a následne o tom zástupca riaditeľa hovoril na porade svojím podriadeným. Od tej chvíle si policajti spätne začali uvedomovať, čo sa mohlo stať. Policajti, ktorí boli na letisku, majú disponovať s fotografiami z návštevy vietnamskej delegácie Všetky informácie, ktoré uviedla v trestnom oznámení, nie sú v žiadnom rozpore s tým, čo sa nachádza v dokumentoch nemeckej polície, ktorými disponuje.

Vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite následne v súvislosti s rozhodovaním o spôsobe vybavenia vyššie uvedeného trestného oznámenia v intenciách ustanovenia § 196 odsek 2 Trestného poriadku vypočul v prítomnosti dozorujúcich prokurátorov Krajskej prokuratúry Bratislava postupneXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XX
XXXXXX. Taktiež boli vyžiadané správy z Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Bratislava Ružinov - letisko, z Letiska M. R. Štefánika - Airport Bratislava, s.r.o., Úradu medzinárodnej policajnej spolupráce Prezídia Policajného zboru Národnej ústredne SIRENE, z Úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misí Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Leteckého útvaru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Kancelárie ministerstva vnútra Odbor protokolu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, z Odboru ochrany objektov Prezídia Policajného zboru, XXXXXXXXXX, od Cestovnej kancelárie XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX., z Národného bezpečnostného úradu, Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí SR, z Odboru správy informačných systémov Prezídia Policajného zboru, z Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, zo Slovenskej informačnej služby ako aj z Vojenského spravodajstva.

Následne bola v prítomnosti dozorujúcej prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava dopočutá aj samotná oznamovateľka XXXXXXXXXXXXXXX, ktorá sa však detailnejšie ku skutku ako takému a najmä k účasti príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky vyjadriť nevedela, resp. nechcela. Na požiadanie orgánom činným v trestnom konaní neposkytla ani podklady, z ktorých čerpala pri písaní dotknutých článkov, a ktoré získala ona ako reportérka, resp. XXXXXXXX vo všeobecnosti, od nemeckých novinárskych spolupracovníkov.

Nadvázne na to vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii

a organizovanej kriminalite uznesením číslo konania SKIS – 50/BKOK-V-2018 z 12. októbra 2018 vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a ďalšie vedenú na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia postupom podľa ustanovenia § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietol.

Proti tomuto uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru podala oznamovateľka XXXXXXXXXXXXXXX osobitným podaním z 22. októbra 2018, podaným za účelom jeho poštového doručenia vyšetrovateľovi Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite v ten istý deň, t. j. v zákonnej 3-dňovej lehote, sťažnosť zdôvodniac jej podanie nestotožnením sa s takýmto postupom vyšetrovateľa zastávajúc názor, že nedošlo ku kompletnému zisťovaniu všetkých skutkových okolností.

Oznamovateľka XXXXXXXXXXXXXXXX v písomne podanej sťažnosti poukázala najmä na to, že z výsluchov XX nepochybne vyplývajú také skutočnosti, ktoré odôvodňujú vážne podozrenie, že na území Slovenskej republiky došlo k použitiu vládneho špeciálu na únos. Z výsluchov XXXXXXXXXXXXXXXX ako aj XXXXXXXX XXXXXXXX vyplýva, že dôležitú úlohu zohral XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorý doposiaľ nebol vypočutý a bez výpovede ktorého nie je možné posúdiť, či XXXXXXXX alebo XXXXX mali vedomosť o pripravovanom skutku zo strany Vietnamu. Taktiež poukázala na určité „nehody“ vo vysvetleniach podaných XXXXXXXX XXXXXXXX a XXXXXXXX XXXXXXXX pričom navrhuje vykonanie ich konfrontácie.

Taktiež poukázala aj na „oklamanie“ poľskej strany v súvislosti s preletom vládneho špeciálu ponad územie Poľskej republiky, pričom podľa názoru oznamovateľky mali byť vypočutí dotknutí pracovníci Leteckého útvaru.

Oznamovateľka XXXXX zastáva názor, že konanie páchatel'a vykazuje minimálne nepriamy úmysel spáchať trestný čin, keďže tento musel byť uzrozumený s tým, že spôsobí škodu Slovenskej republike, a to minimálne vo výške nákladov na palivá, prevádzku a obslužný personál, ak zneužije svoju právomoc tým, že oklame Poliakov uvádzaním nepravdivých údajov do žiadosti o prelet cez územie, len aby mohli Vietnamci vycestovať zo Schengenského priestoru.

Taktiež poukázala na tú skutočnosť, že z vysvetlenia podaného XXXXXXXX XXXXXXXX o. i. vyplýva, že jeden z prepravujúcich sa Vietnamcov nemal platný doklad a o udelenie výnimky požiadal zástupcu riaditeľa UHCP. Táto osoba nebola stotožnená a ani vypočutá.

Oznamovateľka namieta taktiež to, že naša strana úmyselne zatajovala vážnu okolnosť dôležitú pre objasnenie skutku a že ak slovenskí policajní funkcionári vedeli o takejto skutočnosti a rok ju tajili, mohli sa dopustiť marenia spravodlivosti. V neposlednom rade poukázala na rozpor vo vysvetleniach podaných XXXXXX XXXXXXXX a XXXXXXXX XXXXXXXX, ktoré mali byť odstránené ich konfrontáciou.

Na základe podanej sťažnosti ako aj v rámci prokurátorského dozoru podľa ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku som preskúmala samotnú sťažnosť, ňou napádané uznesenie i s vecou súvisiaci spisový materiál, pričom som dospela k záveru, že predmetná sťažnosť bola podaná v zákonnej 3-dňovej sťažnostnej lehote, oprávnenou osobou, je prípustná, avšak nie je dôvodná.

Sťažnosťou napadnuté rozhodnutie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite v danej veci je zákonné a dôvodné. V plnom rozsahu som sa stotožnila s jeho právnymi úvahami. Svoje rozhodnutie vydal na podklade oznamovateľkou uvádzaných skutočností v ňou ústne podanom trestnom oznámení, vysvetlení podaných všetkými vyššie uvedenými osobami, medzi ktoré patrili okrem samotného vtedajšieho ministra vnútra Slovenskej republiky aj príslušní vyššie menovaní zamestnanci či pracovníci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako aj na podklade značného množstva súvisiacich listinných podkladov, ktoré všetky správne a plne v súlade so zákonom vyhodnotil a následne vo veci rozhodol.

Oznamovateľka XXXXXXXXXXXX vo svojej písomne podanej sťažnosti neuviedla žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy, na podklade ktorých by bolo odôvodnené iné rozhodnutie ako to, ktoré urobil vyšetrovateľ 12. októbra 2018.

Čo sa týka argumentov uvádzaných oznamovateľkou XXXXXXXX v samotnej sťažnosti, dovoľm si nestotožniť sa s týmito a uviesť, že vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite zboru v tejto súvislosti podľa môjho názoru dostatočne rozobral a posúdil dôkaznú situáciu ako aj existujúci stav, pričom následne vydal vyššie uvedené sťažnosťou napadnuté uznesenie. V odôvodnení tohto rozhodnutia vyšetrovateľ Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite presne uviedol, pre aké dôvody nepovažuje konanie neustálených príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky, prípadne iných čelných predstaviteľov slovenskej vlády, za konanie, ktoré by vykazovalo znaky skutkovej podstaty či už prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa tak, ako to má na mysli ustanovenie § 326 odsek 1 Trestného zákona, alebo ktoréhokoľvek iného z trestných činov obsiahnutých v osobitnej časti Trestného zákona. S úvahami vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite ako aj s podrobným odôvodnením rozhodnutia vyšetrovateľa sa plne stotožňujem.

Vyšetrovateľ Policajného zboru v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia v intenciách ustanovenia § 176 odsek 2 Trestného poriadku uviedol osoby, ktorých výsluchy boli vykonané v súvislosti s rozhodovaním o spôsobe vybavenia trestného oznámenia (a to v zmysle ustanovenia § 196 odsek 2 Trestného poriadku), popísal obsah ich vysvetlení, následne zadovážil súvisiace listinné podklady majúce na mysli najmä správu Oddelenia hraničnej kontroly Policajného zboru Ružinov, správu UMPS NUS Prezídia Policajného zboru, podklady poskytnuté Úradom na ochranu ústavných činiteľov, správy z Kancelárie ministra vnútra Slovenskej republiky Odboru

protokolu, podklady počas stretnutia „slovenských“ orgánov činných v trestnom konaní s príslušnými justičnými orgánmi Spolkovej republiky Nemecko na stretnutí konanom v sídle Eurojustu, správu poskytnutú Vojenským spravodajstvom ako aj správu poskytnutú Slovenskou informačnou službou. Odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia následne obsahuje aj zákonnú citáciu príslušných ustanovení Trestného zákona, časť súvisiacej právnej teórie ako aj konečné konštatovanie dôvodov, pre ktoré podľa jeho názoru nie je v posudzovanom prípade možné hovoriť o konaní vykazujúcom znaky či už trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Trestného zákona, trestného činu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 Trestného zákona alebo prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona.

Podľa ustanovenia § 183 odsek 1 Trestného zákona trestného činu obmedzovania osobnej slobody sa dopustí, kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu. Potrestá sa odňatím slobody na šesť (6) mesiacov až tri (3) roky.

Podľa ustanovenia § 326 odsek 1 Trestného zákona trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa sa dopustí verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

b) prekročí svoju právomoc, alebo

c) nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu.

Potrestá sa odňatím slobody na dva (2) roky až päť (5) rokov.

Podľa ustanovenia § 327 odsek 1 Trestného zákona trestného činu marenia úlohy verejným činiteľom sa dopustí verejný činiteľ, ktorý pri výkone svojej právomoci z neobľahčivosti zmarí alebo podstatne sťažuje plnenie dôležitej úlohy. Potrestá sa odňatím slobody až na dva (2) roky.

V prvom rade je potrebné uviesť, že sťažnosťou napadnuté uznesenie a konanie v ňom popísané sa vzťahuje „iba“ na prípadné protiprávne konanie, ktorého sa v súvislosti s obmedzovaním osobnej slobody vietnamského štátneho občana, jeho naložením do lietadla patriaceho pod letku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a následným prepravením do Moskvy mali dopustiť slovenskí štátni príslušníci pôsobiaci buď v rámci Ministerstva vnútra Slovenskej republiky alebo ako súčasť slovenskej exekutívy.

Vo vzťahu k prípadnej účasti či podiele doposiaľ presne neustálených osôb mužského pohlavia ázijského pôvodu, ktorými sú s najväčšou pravdepodobnosťou štátni príslušníci Vietnamskej socialistickej republiky, bolo totiž na pokyn dozorujúcej prokurátorky Krajskej prokuratúry Bratislava uznesením vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite číslo konania SKIS-50/BKOK-V-2018 z 18. októbra 2018 postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 183 odsek 1 Trestného zákona.

V tomto prípade oznamovateľka, v prípade rozhodovania o sťažnosti sťažovateľka, v konečnom dôsledku XXXXXXXXXXXXXXXX bola o začatí trestného stíhania vo veci prečinu obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 183 odsek 1 Trestného zákona vyšetrovateľom písomne vyrozumená, čiže o tomto postupe orgánov činných v trestnom konaní má vedomosť.

V posudzovanej trestnej veci a vo vzťahu k uzneseniu vydanému vyšetrovateľom pod číslom konania SKIS-50/BKOK-V-2018 z 12. októbra 2018 o odmietnutí veci podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 Trestného zákona a ďalšie je dôkazná situácia ako aj v trestnom konaní vykonané dôkazy, majú na mysli jednak výsluchy všetkých dotknutých osôb ako aj súvisiace listinné podklady tvoriace súčasť vyšetrovacieho spisu, podrobne popísaná v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia. Túto preto ako dozorujúca prokurátorka posudzujúca predmetnú sťažnosť a tým aj uznesenie o odmietnutí veci v tomto svojom rozhodnutí rozpisovať nebudem, keďže by z mojej strany došlo k duplicitnému a teda nadbytočnému popísaniu toho, čo už uviedol samotný vyšetrovateľ v odôvodnení uznesenia o odmietnutí veci.

Preskúmajúc súvisiaci vyšetrovací spis zastávam názor, že doposiaľ vykonaným dokazovaním sa skutočne nepodarilo zistiť, že by niektorý z príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky alebo niektorý z členov vlády Slovenskej republiky boli účastní či mali vedomosť o nesúhlasnom či protivôľovom naložení štátneho príslušníka Vietnamskej socialistickej republiky do lietadla patriaceho pod letku Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

Ani jedna z osôb, ktorá v tejto trestnej veci podala ku skutku ako takému vysvetlenie, nepotvrdila či neuviedla, že by bola svedkom toho, ako sa vo všeobecnosti občan Slovenskej republiky na vyššie uvedenom protiprávnom konaní podieľal, či bol tohto účastný.

Práve naopak, mali to byť, aspoň tak to vyplýva z výsledkov doposiaľ vykonaných úkonov, osoby mužského pohlavia ázijského pôvodu, a teda pravdepodobne vietnamskí štátni príslušníci, ktorí mali osobe mužského pohlavia taktiež ázijského pôvodu, ktorý je a aj v čase spáchania vyšetrovaného trestného činu bol zrejme taktiež vietnamskej štátnej príslušnosti, podopieraním „napomáhať“ v nastúpení do vopred pristaveného lietadla nachádzajúceho sa na bratislavskom letisku M. R. Štefánika.

O vyššie uvedenom sa vo svojich vysvetleniach zmienili tak XXXXXX XXXXXXXX ako aj XXXXXXXXXXXXX, ktorí sa v inkriminovanom čase nachádzali v blízkosti predmetného lietadla a na vlastné oči mohli vidieť a vnímať nastupovanie členov vietnamskej delegácie do lietadla.

Ani jedna z osôb, ktoré k veci podali vysvetlenie, nepotvrdila skutočnosti uvádzané oznamovateľkou – sťažovateľkou XXXXXXXXXXXXXXXX. To znamená, že nikto nebol svedkom toho, že by niektorý z prítomných príslušníkov Policajného zboru alebo člen vlády Slovenskej republiky akýmkoľvek spôsobom zabezpečoval prepravenie vietnamského štátneho občana lietadlom patriacim pod letku Ministerstva

vnútra Slovenskej republiky, že by toho nakladal či už do vozidla tvoriaceho kolónu zabezpečujúcu presun členov vietnamskej delegácie z Hotela Bôrik pred VIP terminál bratislavského letiska alebo do samotného lietadla, že by telefonicky vydával súvisiace pokyny a podobne.

Tak XXXXXXXXXXXXXXX ako aj XXXXXXXXXXX sa v podaných vysvetleniach zmienili skôr o tom, že videli, ako dvaja z členov vietnamskej delegácie po vystúpení z vozidla tvoriaceho kolónu idúc smerom do prístaveného lietadla na letisku M. R. Štefánika držiac iného z členov vietnamskej delegácie podopierali v chôdzi, pričom na jeho tvári si všimli akoby červené flaky. Neznamenili sa však o žiadnych Slovákoch, ktorí by boli tohto účastní.

V posudzovanej trestnej veci nie je preto možné a ani by nebolo zákonné hovoriť o tom, že zo strany či už člena vlády Slovenskej republiky, zamestnanca Ministerstva vnútra Slovenskej republiky alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky došlo ku konaniu, ktorým by títo konali v rozpore so svojou právomocou, v rozpore so zákonom a zároveň by tým získali prospech či už pre seba alebo pre niekoho iného, prípadne by tým spôsobili bližšie neurčenú škodu.

Na naplnenie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa tak, ako to vymedzuje a má na mysli ustanovenie § 326 Trestného zákona, je pritom potrebné kumulatívne splnenie oboch vyššie popísaných zložiek konania, pričom zastávam názor, že v tejto trestnej veci nie je preukázaná ani jedna z dvoch dielčích zložiek konania.

Do pozornosti oznamovateľky a zároveň sťažovateľky XXXXXXXXXXXXXXX dávam tú skutočnosť, že v štádiu trestného konania predchádzajúcim začatiu trestného stíhania „vo veci“ je možné vypočúvať osoby iba a len v intenciách ustanovenia § 196 odsek 2 Trestného poriadku. To znamená, je možné vypočúvať iba oznamovateľa trestného činu alebo osobu/osoby podozrivé zo spáchania trestného činu. Osobu majúcu v trestnom konaní procesné postavenie svedka je možné vypočúvať až po začatí trestného stíhania postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku.

Rovnako aj konfrontáciu ako vyšetrovací úkon (oznamovateľka – sťažovateľka XXXXXX namieta nevykonanie konfrontácie medzi XXXXXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXX XXXXXXX ako aj medzi XXXXXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXX XXXXXXX je možné vykonať až po začatí trestného stíhania pre konkrétny trestný čin postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom k tomu, že v súvislosti s p. XXXXXXXXXXXXXXX podaným trestným oznámením, týkajúcim sa skutočností či podozrení vyslovených na adresu príslušníkov Policajného zboru Slovenskej republiky či členov slovenskej exekutívy do momentu vydania sťažnosťou napadnutého uznesenia nedošlo k začatiu trestného stíhania „vo veci“, nebolo možné medzi osobami, pri vysvetleniach ktorých boli zistené rozpory či nezrovnalosti, vykonať ich vzájomné konfrontácie.

Posúdiac všetky vyššie uvedené skutočnosti sa preto stotožňujem s konštatovaním vyšetrovateľa Policajného zboru spočívajúcim v tom, že

oznamovateľkou popisované konanie za existujúcich okolností nie je konaním, ktoré by bolo možné považovať a teda aj právne kvalifikovať ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa § 326 odsek 1 Trestného zákona, prečin marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 Trestného zákona, prípadne ako ktorýkoľvek z trestných činov obsiahnutých v osobitnej časti Trestného zákona.

Poukážuc na vyššie uvedené preto považujem uznesenie vyšetrovateľa Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Sekcie kontroly a inšpekčnej služby, Úradu inšpekčnej služby, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite číslo konania SKIS-50/BKOK-V-2018 z 12. októbra 2018, ktorým bola postupom podľa ustanovenia § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku odmietnutá vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a), písmeno b), písmeno c) Trestného zákona a ďalšie vedená na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto uznesenia, za uznesenie dôvodné a vydané v súlade so zákonom.

Podľa ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nadriadený orgán sťažnosť zamietne, ak nie je dôvodná.

Zhodnotiac vyššie uvedené som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť **nie je** prípustná.

JUDr. Soňa Juríčková
prokurátorka